

род. 18 мартъ 1882 въ Венеция, ученикъ на Боси въ Болонския музикаленъ лицей, учителъ въ консерваторията въ Парма (отъ 1921), сега живѣе като художникъ въ Азоло. До войнитѣ M. е компониралъ, за-

Франческо Малипиеро

ставайки на почвата на традицията, но следѣ това скъжсва съ нея и става смѣль новаторъ въ симфоническата и драматическа музика — така че, въ творчеството му се очертаватъ два ярки периода. Най-важнитѣ му творения отъ първия периодъ сѫ: „Симфония на мълчанието и смъртъта“, единъ струненъ квартетъ, симфонична поема за чело и оркестъръ, отъ сценическиѣ творения — операта „Елема и Фулдано“, а отъ втория: „5 французски поеми“, „На Клодъ Дебюси“, „Пазарътъ въ Пасано“, „Похвали“ въ три части: I — единъ папагалъ, II — на единъ слонъ, III — на единъ идиотъ“, „Poemì asolannî“, въ 3 части — за пиано, „Вариации безъ тема“ за пиано и оркестъръ, „Ричеркари“; сценична музика: „Орфеада“ въ 3 части, „Пантеа“ и др., последната отъ които е операта „Комедия на смъртъта“ („Тогео notturno“) въ 7 картини (Берлинъ 1930), нѣколко вокални творби за соли, хоръ и ор-

кестъръ, „св. Францискъ Асили“ — мистериозна игра въ четири части: 1) „Прелюдия“, 2) „Проповѣдъ къмъ птичките“, 3) „Вечерята на св. Францискъ и св. Клеръ“ и 4) „Смъртъта на св. Францискъ“. Последниятъ творби — 1930—32: „Интродукция и двойна фуга“, „Ритровари“ за 11 инструмента, „Импресиони“ dal vero I, II, III, симфонична поема „Пауза на мълчанието“, симфонична творба — „Концерти“ въ 7 части за разни инструменти, „Канцони и танци“, концертъ за оркестъръ, квартетъ „Kantari alla madrigalesca“. Въ отдѣла исторически издания на Universal-edition M. редактира събраното издание на творенията на Монтеверди — отъ което до сега сѫ излѣзви 12 тома, и ще продължава излизането на нови такива. Писалъ и една голяма монография върху Монтеверди.

Малишевски, Витолдъ — Malishevsky, Witold — полски компонистъ, род. 8 юли 1873 въ Могилецъ-Подолски, ученикъ на Римски-Корсаковъ въ Петербургската консерватория, до 1921 г. — директоръ на Одеската консерватория, отъ 1925 такъвъ на Варшавската (при музикалното дружество). Творби: 4 симфонии, две увертури, три струнни квартета, единъ струненъ квинтетъ съ 2 виолончела, една цигулкова соната и една опера „Сирена“.

Малко, Николай Индреевичъ — руски диригентъ, род. 5 май 1883 въ Подольскъ; училь при Римски-Корсаковъ, Глазуновъ и Лядовъ въ Петербургската консерватория и, по-късно — при Феликсъ Мотъ въ Мюнхенъ, професоръ въ Петроградската консерватория, а отъ 1927 е директоръ на сѫщата консерватория.

Малко повечерие — се нарича въ източно-православната църква — кратко богослужение, служаще за приготвяне върнитѣ за сънъ, и състоящо се отъ четене на 50-и, 69-и и 142-и псалми, пѣене на великото славословие, символа на вѣрата, и четене на нѣколко молитви къмъ Иисуса Христа, Св. Богородица и Света Троица.

Малцева, Екатерина Алексеевна — руска музикална учена и писателка, род. 26 апр. 1883 въ Петербургъ, ученичка на Щерновата консерватория, D-r ph. отъ Берлинъ.